diante: qr ſi h ſibi ꝯtingere poſſet: q̃to magis nob cauendū eſt: ne offendēdo ſim⁹ reprobi.

Tertium p̄ncipale.

Circa tertium p̄ncipale: vbi h ꝓbat p antiq̄ꝝ exēplatōem: cuȝ dicit. Nolo c
lo eiȝ vos igno. fra. vbi ſi due ꝯ°es.

C Prima ꝯclō eſt: ꝙ ad correptōeȝ moꝝ mľ tum ꝓſunt exēpla bonoꝝ. vnde Iſido. de ſū. bo. dicit. Deus cum nos p̄ceptis ſuis admonet: ⁊ vite ſcōꝝ boni opis exēpla ꝓponit: nulla eſt iam de reatu excuſatio: qr lex dei quotidie ad aures nr̄as pulſat: ⁊ ſctōꝝ documenta: bonoꝝ ex^a: cordis noſtri affectū ꝓuocāt. vnde ſm eundē. Orandus eſt d̄s: vt v̄tutes quas ſctis p̄parauit ad coronā: nob ad ꝓfectum ſint poſite: nō ad penā. Et ſi prauoꝝ ſepe ſecuti ſumus exem^a: cur non imitemur ſctōꝝ digna: ⁊ deo placita facta? Etiā ſi apti ſum⁹ imitari iniq̄s in malū: cur pigri ſumus imitari iuſtos in bonū? vnde dicit. Nolo vos igno. fra. ſ. inſtitutiones fidei ⁊ exercitia virtuoſa: quoniaȝ patres noſtri. i. inſtitutores fidei: omnes perfecti exiſtentes in virtute. ſub nube fuerūt. ſ. exēplaris informationis: protegente nos ab eſtu carnalis impugnationis.

C Scd̄a ꝯclō eſt: ꝙ ſinglē virtutes in ſinglis patribus ⁊ ꝓphis ſunt nob exēplificate: vt tendentes ad meriti pfectiōem: ipas virtutes in ipſis diligētius attēdamus. vn̄ ex^o ſctōꝝ qb⁹ edificaꝛ hō: varias faciūt ſectari virtutes. Humilitatis ex xp̄o: deuotōis ex petro: caritatꝭ ex iohē: obie de abraam: tollerātie de iacob: caſtimonie de ioſeph: māſuetudinis de moyſe: cōſtantie de ioſue: benignitatis de ſamuele: mīe de dauid: abſtinentie de daniele. Sic ⁊ cetera facta p̄oꝝ quo labore: quo moderamine: qua intentione vel ꝯpunctōe geranꝛ: vir ſctūs imitanda ꝯſideret. Et ideo dicit Iſido. de ſū. bo. ꝙ q ſctūȝ viꝝ imitaꝛ: quaſi exēplar aliqd̄ intuetur: ſeq̄ȝ in illo quaſi in ſpeculo ꝓſpicit: vt adijciat qd̄ deeſſe virtutis agnoſcit. Minus. n. ſeipm hō ꝯſiderat: ſed duȝ alteꝝ intendit: illd̄ quod minus eſt luminis adijcit. Hoc. n. innuit apl's di. Omnes mare trāſierunt: ⁊ oēs in moyſe baptizati ſunt. Baptizati dicunꝛ in moyſe: in nube: ⁊ in mari: qr illa oīa gerebant formaȝ ⁊ figurā noſtri baptiſmatis. Moyſes enim xp̄m: nubes ſp̄ūm. ſ. mare rubꝝ baptiſmum ſignificat ſanguine chriſti rubricatum ⁊ ꝯſecratum. Ppl's tranſiens ſignificat fideleſ Mors egyptioꝝ ſignificat ablutōem pctōꝝ. Illa ergo oīa noſtri fuerunt figure. Illa tunc figurate geſta: nunc in noſtra ſalute ꝯplentur quia tunc futura p̄nunciabanꝛ: non preterita leguntur: ⁊ p̄ſentia cognoſcunꝛ: vnde dicit. Eandem eſcam ſpūalem. i. virtualem exercitationem: qua nunc ſpiritualr̄ reficimur: pro tunc manducabant vſu ꝯtinuo: in augmentuȝ meriti virtualis actionis: ꝯſequēte eos petra. Nam ſm Iſido. Perfectoꝝ virorum eſt nō quenlibet ſanctorum imitando: ſed ip̄am veritatem intuendo iuſtitiā opari. vel ſic. Eandeȝ eſcam ſpūalem manducauerunt. i. corpus xp̄i in ſigno ſpiritualiter intellecto: ⁊ oēs eundem potum biberunt. ſ. xp̄i ſanguinem in ſigno. Sic loquiꝛ de cibo ſpirituali ⁊ potu ſpūali p fidem: nō de corporali. Aug. Spiritualeȝ ergo potū queȝ biberit ipſi et nos debemus: qr idē illoꝝ pot⁹ ⁊ noſter ſignificaꝛ. Et iō illoꝝ cib⁹ et potus noſter idem eſt miniſterio ⁊ ſignificatione: non ſpē: qr idem xp̄s illis in petra eſt figuratus: nobiſ in carne manifeſtatus: ⁊ altari ſub ſpecie panis ⁊ vini figuratus. Inſignis vtiq̄ȝ diuerſis eadeȝ eſt fides. Sȝ illi venturum nos p̄ñteȝ veniſſe credimus. Et iō dicit ſpūalem. Spiritualr̄ aūt biberunt eundem: quem nos corporaliter nō eundem. Seqtur. Conſequente eos pena: que xp̄ȝ figurabat: ⁊ fidei eiuſdem fuit ſignum. Manete ergo in fide: ⁊ videte ſigna varia. Ibi. n. erat petra xp̄s: nobis quoq̄ȝ in altari poſitus xp̄s eſt: ſi ſpēm viſibileȝ attendas: aliud eſt. ſi intelligibilē ſignificationem: eundem potum ſpūalem biberūt.

C Dominica in. lxx^a. Sermo. 36. de euāg^o.

Imile eſt re
gnum celoꝝ homini patri
s familí. ⁊c. Mat. 20. Qr ex ocioſitate multa mala ꝓ ueniunt. ſ. in corde: qr ſm Ber. O ium cogitationū malarum eſt ſentina. In ore: quia ſm eundē eſt mater nugaꝝ: ⁊ nouerca v̄tutum. In ope quia ſm Oſeam: iniquitas ſodome fuit ſaturitas panis ⁊ ociū. Et ideo in die iudicij omne momentum exigetur a te: qualiter ſit expreſſū Et ideo damna talis negligentie ⁊ ocioſitatꝭ beatus Ber. deuotiſſime deplorat: dicens. O bone ieſu cur intermiſi te vllo tempore in corde meo verſari: te tota mente amplecti: oia

interioꝛa mea vbi tunc erant: quando tecum
non erant? Deus vite mee q̄ꝫ vane ꝯſumpta
q̄ꝫ infructuoſe elapſa ſunt a me tp̄a mea: q̄ de/
diſti mihi: vt facerem voluntatē tuam in eis:
⁊ nō feci. Quomō ſubſiſtā? Quomodo leua/
re potero oculos meos ante faciem tuā in ma
gno illo examie: quādo numerari oīa peccata
mea iuſſeris: querēs fructum in eis? Adeant
in obliuione corā te tp̄a: que ꝑdidi infructuoſe
Fiat ꝟ reſiduū tp̄is mei ſanctificatum in gra
tia tua. Et ideo euāgeliſta volēs aīare ad ſpi/
ritualis exercitij ⁊ laboꝛum inhiationem: po/
nit ſex conſideranda.

Primum ꝑncipale.

Circa primum principale: vbi ponit
c nobis opariorum in vinea dei cōdu
ctio: cum dicitur. Simile eſt regnū
celoꝛum: ſunt quinque concluſiones.

¶ Prima ꝯclō eſt: ꝙ hec dn̄ica ſeptuageſima
appellatur: qꝛ nunc rep̄ſentat eccl'ia tp̄s capti/
uitatis iſraelitice plebis: que ꝓpter ſua pecca
ta punita fuit in exulitate babylonica ꝑ annos
ſeptem: vbi ſicut ait pſal. ſuſpēderunt oꝛgana
ſua: dicentes. Quomō cantabimus canticum
⁊c. Hoc idem dn̄s futuroꝝ preſcius: ꝯmina/
tus fuerat. Ihere. 25. Perdam inq̄t ex eis vo
cem gaudij ⁊ letitie. Qd̄ etiā myſtice expoſitū
in noſtra. 70. obſeruamus cātica letitie ſuſpē/
dendo. ſ. all'a. Te deum laudamus. Gl'ia in
excelſis ⁊c. Quia ergo hoc tp̄e ſigna letitie ſunt
penitus relinquenda: ⁊ lamenta pn̄ie aſſumē
da: ideo eccl'ia aīat nos in officio hodierno:
verbis: exēplis ⁊ ꝓmiſſis: vt pn̄ie opibus in
ſiſtamus fidel'r. Verbis. Nam in ep̄l'a hoꝛta
tur nos ad currendum ꝑ pn̄ie opera: ad certā
dum ꝯtra diabolica tēptamenta. In euāgelio
vero ad laboꝛandum in ꝯſcientie vinea. Exē
plis. ſ. tres viros ⁊ eoꝝ dicta ꝓducens in me/
dium: q erant peccatoꝛes maximi. ſ. Dauid:
cuius verba recitant in miſſa. ſ. ipſius introi
tu. d. Circumdederunt me: ne qs deſperet de
peccato luxurie. Paulū cuius verba ſunt in
ep̄l'a: ne quis deſperet de peccato ſuꝑbie. Et
Mattheum: cuius verba ſunt in euāgelio: ne
quis deſꝑet de peccato auaritie. Promiſſis.
Promittit. n. laboꝛantibus denariū: curren
tibus brauium: ⁊ pugnantibus coꝛonā.

¶ Scd̄a ꝯclō eſt: ꝙ methaphoꝛice regnū ce/
loꝛum eſt pn̄s eccl'ia: vel iuſtoꝛū vita. ⁊ ſic eſt
ꝯparatio tam pſone ad perſonā: q̄ꝫ negocij ad
negocium: ⁊ eſt ſenſus. Negociū qd̄ fit in ec
cleſia: eſt ſimile negocio tali: quod ab hoīe pa
trefamilias quādoq̄ꝫ fit. Et ita ſꝫ Greg. re/
gnum celoꝝ dicitur eccl'ia militans: qꝛ cum tri
umphante facit vnum regnum: in q̄ eſt vnus
rex. ſ. trinitas. vna lex. ſ. caritas. vna plebs. ſ.
xp̄ianitas. vna merces. ſ. eterna felicitas: que
hic quodāmodo hētur in ſpe: ⁊ ibi ꝑcipit in re

¶ Tertia ꝯclō eſt: qꝫ iſte paterfamilias eſt d̄s
trinitas: quo ad creationem: gubernationem
⁊ ꝯſeruationem oīum creaturaꝝ. Singulari
ter tamen rōnalium per ſue imaginis ꝯſigna/
tionem: luminis naturalis impreſſionē: eter
ni premij oblationem. Specialiſſime autē eſt
pater oīum fidelium per vocationem: inſtru/
ctionem: ⁊ nutritionem. Deutero. 32. Nūqd
nō eſt ipſe pater tuus ⁊c. Familia eius eſt vni
uerſitas viatoꝝ: beatoꝝ: dānatoꝝ: que pn̄t
dicere illud pſal. Ipſe fecit nos: ⁊ nō ipſi nos
⁊c. vnde Aug⁹. ſuper geñ. dicit. Qd̄ deus in
hoc mundo fecit ſibi triſtegā: cuius pars ſupi
oꝛ eſt regio lucis: in qua habitant victoꝛes.
Inferiō aūt eſt regio tenebraꝝ: in qua hitant
victi. Media ꝑs ē lucis ⁊ tenebraꝝ: vbi habi
tant militātes. In ſuꝑioꝛi eſt tm̄ gaudiū: in in/
ferioꝛi tm̄ luctus. in mediū vtrunq̄ꝫ mixtum.

¶ Quarta ꝯclō eſt videre de vinea: que ſit.
Et dicitur ꝙ eſt ꝯſcīētia. Nam ſicut in vinea
debet eſſe clauſura: vt canes ⁊ porci deuaſtan
tes eam arceantur. Sic reuera opꝫ ꝯſcientiā
eſſe clauſam per circūſpectionem ſenſuū exteri
oꝛum: ne canes inuidie: ⁊ poꝛci luxurie intrā/
tes: ⁊ intima coꝛdis penetrātia per imaginati
ones ⁊ affectōes carnales ip̄am deuaſtent.
Eſt qdā felix: quē faciunt aliena ꝑicula cautū
Hec vinea habet palmites ꝓ fructibus facien
dis: puta que ſunt manſuetudo: caſtitas: patiē
tia: ceteraq̄ꝫ innumerabilia bona: que omnia
generaliter in ea adeo ſunt plantata: vt afferāt
fructum. Hec vinea magnum laboꝛē exigit
quia cum ſit bene culta: copioſiſſimum reddit
fructum. Alias fieret ſterilis. Prouerb. 34.
Tranſiui per vineam ſtulti. i. vitam negligē/
tis inſperi: ⁊ operuerunt faciem eius ſpine:
ſcilicet ſollicitudinis.

¶ Quinta concluſio eſt videre de operarijs.
Nam hec vinea cōmiſſa eſt excolenda Ade: ⁊
toti ſue poſteritati. vnde ſicut Adā poſit⁹ erat
in paradiſo colere ⁊ operari eum: vt dicit ge/
neſis. 2. ſic ⁊ nos poſiti ſumus ſuper vineam
ſcilicet conſcientiam: que eſt vinea iuſtitie exco
lendam. Sicut autē mercenarius poſitus in

vinea ſua ſi neglexerit eam: non ſolum merce
dem ſuam perdet: ſed etiam deſerta vinea exi-
getur ab eo: ſic ⁊ nos ſi eius culturam debitaꝫ
neglexerimus: nõ ſoluꝫ de ea ꝓijciemur: ſed
etiam a nobis quod neglectum fuerit: exigetᷣ.
Uinea enim dei nõ extra nos eſt: ſed in nobiſ
ipſis plantata eſt. Prima coꝛ. 3. Dei cultura
eſtis. vnde iſte paterfamilias exijt per ſuã ma
niſeſtationem. Primo mane. i. pᵃ mundi eta
te: vel in principio diſcretõis. Conducere opa
rios nõ ocioſos: non verboſos: q neglígũt vł
dicunt: ⁊ non faciunt. In vineã ſuam: in qua
.ſ. palmites virtutum ↄplãtauit. ¶ Sed heu
in hac vinea pro vino ↄpunctionis: ⁊ deuotio
nis: ⁊ dilectionis: multi habent vrticam vren
tium carnalium deſideriorum: ⁊ ſpinas ama-
ritudinuꝫ ⁊ odioꝝ. vnde ſi huic vinee propter
pigritiam nõ adhibeatur debita cultura: ſpine
⁊ vrtice ſuccreſcentes: vinee creſcentiã ſuffoca
bunt. Et ideo ne fructus tam ſegniter negliga
tur: hec vinea eſt putanda: fodienda: cuſtodiẽ
da: vindemanda. Putabitur. n. per vitioꝛuꝫ
extirpationem. Nam ſm Ambꝛ. vinea reciſa
frondeficat. Semiputata frõdeſcit. Neglecta
penitus luxuriat. Johis. 15. Omnem palmi
tem in me ferentem fructum purgabit eum.
Foditur per amoꝛis diuini inflãmationem.
Hic. n. amoꝛ omnes amoꝛes mũdanos ⁊ q̃ſi
ad radicem vitis ſuboꝛtos eradicat ⁊ euellit.
Cuſtoditᷣ etiam: ne a beſtijs nociuis deuaſtetᷣ
Et ideo turris in medio eius edificatᷣ. Mat.
21. Per quam diſcretio rõnis intelligitᷣ: qua
mediante aditus beſtiaꝝ precluditᷣ. Deutero.
28. Uineam plantabis ⁊ vinuꝫ nõ bibes: qm̃
vaſtabitur vermibus. Uindemiabitur quoqꝫ
per noſtre intentiõis in deum dirrectionẽ: vt
ſcilicet ſicut in vindemia exteriori botri abſci-
duntur ⁊ ↄportantᷣ: ſic omne opus bonuꝫ per
nos factuꝫ: de laude hoĩum abſcidatᷣ: ⁊ in vnũ
vltimum finem ↄpoꝛtetᷣ: ne verificetᷣ illõ pſal.
Uindemiant eam q pretergrediuntᷣ ea.

Scdm principale.

Irca ſecunduꝫ ꝑncipale: vbi propo
nitur nobis conductoꝛum ad opus
miſſio: cum dicitur. Conuentõe aũt
facta: vbi ſunt due concluſiones.
¶ Prima concluſio eſt: quia ſm Chꝛyſoſtᵐ
conuentio eſt vite eterne promiſſio. Ideo ſal-
uatoꝛ ad hanc vineam rite ac debite excollen-
dam: ꝓmiſſione vite eterne plures conduxit:
quantum ad diuerſos ſtatus hoĩum: qui ſunt
quinqꝫ. ſ. prelati: mercatoꝛeſ: milites: miniſtri
eccľie: ⁊ viri religioſi: ⁊ agricole. ¶ Per eos
ergo q mane conducuntᷣ: accipiuntur prelati:
qui primo vocantur ad opera iuſtitie. De qui
bus dicit ſapien. 1. Diligite iuſtitiam. Alios
ergo debent precedere in opibus iuſtitie. Et
ideo mane vocantᷣ. Exo. 8. Cõſurge diluculo
¶ Per hos qui hoꝛa tertia vocantᷣ: accipiuntᷣ
negociatoꝛes. Quibus congruit hoc quod di
citur. Inuenit alios ſtantes in foꝛo ocioſos:
quia hoꝛa tertia forſan ſignat: ꝙ iter crucifixo
res domini computantur. Mat. 15°. Et erat
hoꝛa tertia: ⁊ crucifixerunt eum. Quod dicitᷣ
de crucifixione facta per linguas iudeoꝝ ſimlᷣ
quia mercatoꝛes cõſueuerunt pro lucro ſuo iu
rare: ⁊ ſic quodãmodo linguis crucifigunt.
Lingua enim iurantis: quaſi clauus ⁊ lancea
crucifigentis. Ideo eniꝫ iurant: vt eis credatᷣ.
⁊ ſic proximum decipiant. ¶ Per eos qui cir
ca hoꝛam vocantur ſextam: milites deſignantᷣ
quia cum hoꝛa ſexta dominus crucifigeretur:
a militibus veſtibus ſuis ſpoliatus eſt. Mat.
27. Signans eccľias: que rebus ſuis a militi-
bus ſuis ſpoliãtur. Eccľia dicitur cõgregatio
iuſtoꝛuꝫ. ¶ Caput ieſu qđ ſpinis erat coꝛona
tum: ſignat ſacerdotes: qui ſunt cuput eccľie:
qui ſpinis coꝛonantᷣ: quando decime eis a mi
litibus auferuntur. Johis. 19. Et milites qui
dem hec fecerunt. ¶ Per eos q circa hoꝛam
nonam vocati ſunt: ſignãtᷣ miniſtri eccľie ⁊ re
ligioſi viri. Nam hoꝛa nona ieſus expirauit.
Matth. 27. In quo figuratᷣ: ꝙ ipſi tanq̃ꝫ ſpiri
tuales ſeparari debent ↄ carnali affectione.
Per quos ſignari etiaꝫ poſſunt ſimplices lay
ci: qui maxime curam de coꝛpoꝛe myſtico xp̃i
habent. Iſti coꝛpus xp̃i vulneratuꝫ: aromati-
bus condiunt: qui afflictiones ſanctoꝛum cari
tatis affectu: ⁊ verbis cõſolationis pie demul
cent. Linthcaminibus etiã inuoluunt: q de bo
nis tp̃alibus neceſſitatibus ſcõꝝ ſubueniunt.
¶ Per eos q. xjᵃ. hoꝛa vocati ſunt: ſignantᷣ
agricole: ꝑ quos ſignificari pñt iſti ſimplices.
¶ Et notãduꝫ q hij vocati hoꝛa. xjᵃ. interro
gati ſunt. Quid hic ſtatis tota die ocioſi? Re
ſpõderunt. Quia nemo nos ↄduxit. In hoꝛa
xjᵃ. ſignatur õĩs tranſgreſſio. In reſpõſione
trãſgreſſionis excuſatio. Ipſi qdaꝫ ignoꝛãtes
legẽ: ex ignoꝛantia peccauerunt: ſꝫ in rñſione
dicit. Qꝛ nemo ⁊c. ſe excuſantes ꝑ prelatos.
Quid. n. eſt dicere nemo noſ ↄduxit: niſi nẽo
nos docuit: nemo nob̃ p̄dicauit? Iſti peccãt ex

ignorātia: prelati ex malicia. Et lꝫ p̊ ſint voca/
ti ad opa iuſtitie nouiſſimi tamen iueniuntur.
¶ Scđa ↄclō eſt: ꝙ per denarium diurnum
ſignatur remuneratio que p̄lato debetur ꝓ cō
tinuatione operis ⁊ doctrine. Et ſi denarius
detur aliīs: tñ non niſi prelato diurnus datur
In quo ſignatur aureola que debetur: q̄ erit ī
ornamentū rōnalis: ad que ſpectat doctrina.
Sicut aureola virginis decor eſt ↄcupiſcibi-
lis in q̄ eſt mūditia. Et aureola martyꝝ ē orna
mentū iraſcibilis: in qua fortitudo ⁊ patientia.
vnde dr̄. Ex denario diurno. Denarius dr̄
a decē: eo ꝙ decez nūmos vſuales valeat: ⁊ ſi
gnat vitā beatā. Naz ī denario ē figura ſperi/
ca: vbi nō eſt inuenire finem: ī quo ſignat̄ vite
eternitas. Itē ymago regis inſcripta in quo ſi
gnatur aīe ad deuz plena ↄformitas. Itē ma
teria p̄cioſa in quo eterne fruitiōis ſūma ſigna
tur iocūditas. Itē pulchritudo gratioſa in qua
corporis glīoſi grata formoſitas. Itē denariꝰ
valet decē: qꝛ obſeruātibus decē precepta da/
bitur. Sꝫ diurnus dr̄. Tum qꝛ tota vita hoīs
iuſti: reputatur q̄ſi vnus dies. Tuz qꝛ opanti
in die gr̄e: ⁊ nō in nocte culpe reddit̄: tuz qꝛ in
die glīe habet̄. Recte igit̄ denarius diurnus
aſſignat̄ eis qui in obſequium chriſti non par
tem ſꝫ vite ſue totum diem expendunt.

Tertiuz principale.

Irca tertium p̄ncipale: vbi ꝓponit̄
c nobis miſſoꝝ remuneratio: cuz dr̄.
Cū ſero aūt. vbi ſunt tres ↄclōnes.

¶ Prima ↄclō eſt: ꝙ lꝫ eadē ſit hora ⁊ tēpus
laboris: ⁊ ichoatio quietis: ⁊ finis opis: ⁊ tp̄s
retributionis: tñ finis mundi ꝓ tpe retributio
nis aſſignatur: vnde dr̄. Cū ſero factū eēt ⁊c.
vbi Rabañ. d. Poſtq̄ꝫ opis diuini reddita ē
ratio: ad remunerationis tp̄s accedit̄ opportu
nū. d. Cū aūt ſero eēt fctm̄. i. cū dies totius vi/
te ad veſperū ↄſumatiōis inclinata fuerit: mer
ces eſt reddēda. Quare ſꝫ Criſo. Sero: nō
alio mane reddit mercedē. Ergo adhuc ſtante
ſclō: iudiciū eſt futuꝝ ꝓpter duo. ¶ Primo
qꝛ ipſa beatitudo futura eſt merces iuſtitie. Iō
nō in alio ſeculo fit iudiciū: ſꝫ ante illud. ¶ 2°
ne videant peccatores diei illius beatitudinē.
¶ Scđa ↄclō eſt: ꝙ p̄miuz btitudinis eterne
debet̄ dari ⁊ reddi. Dari qdē ex mera liberali
tate ꝑꝑ gr̄az hoī ſine ſufficienti merito gratis ⁊
liberaliter data. Cuz ḡ hō ſit totalr̄ obnoxius
⁊ debitor ſui totius idiget dono gr̄e gratū faci
entis per quā ſibi deus ↄdeſcendat: prius acce
ptando ſuam imaginē ⁊ voluntatē: q̄ꝫ opera/
tionē ab ipſo manentē. Quia cū cā nobilior ſit
effectu: nullus pōt ſe facere meliorē: nec opus
deo placēs: niſi p̄us ipſe placeat. Ideo neceſ/
ſe ē vt d̄s p̄us reſpiciat ipꝫ q̄ꝫ ad munera eiꝰ.
Non. n. qꝛ bona facimus boni ſumus: ſꝫ ecō
uerſo. Ideo oīs radix meriti fundat̄ in gratia
gratū faciente: cuius ē hoīez facere deo dignū
Et ideo p̄miuz eternū dr̄ nō ſolū dari ſꝫ reddi
etiā tanq̄ꝫ debituz ⁊ ꝓ merito quodāmodo red
denduz. vnde dicit. Dñs vinee. i. d̄s pater: q
eſt dñs iure creatiōis: qꝛ vineā plantauit iure
acqſitionis: ⁊ ſic eaz liberauit iure emptionis:
⁊ ſic eam ꝓprio ſanguine emit iure ↄſeruatio/
nis: qꝛ facit oēs expēſas: ⁊ oparios mittit: ꝓ/
curatori ſuo. ſ. xp̄o. Pater dedit ei oīa in ma/
nus. Iohis. 13. Pater nō iudicat quenq̄ꝫ: ſꝫ
oē iudiciuz dedit filio. Voca oparios: ſiue bo
nos: ſiue malos. vnde apoc. 14. Opa. n. illo/
rum ſequuntur illos. Et ideo ſubdit. Et red/
de illis: ſtatim ſine dilatione. Mercedem ſuā
totam ſine diminutione. vnde apoſtolus pri/
ma corinth. 3. Vnuſquiſq̄ꝫ propriaz mercedē
accipiet ſm laborem ſuum.

¶ Tertia ↄclō ē: ꝙ ī remunerādo d̄s magis
pōderat caritatis magnitudinē: q̄ꝫ opeꝝ diffi/
cultatē vel multitudinē. Et h̄ quo ad p̄mium
ſubſtātiale: qđ eſt d̄s: qꝛ eſt ſubſtātia totius no
ſtre ſalutis ⁊ btitudinis: ⁊ illo pfecte habito p/
fecta ē nobis btitudo. Per ſolā aūt caritatez p
fecte habet̄: qꝛ vbi caritas: ibi d̄s ē. Iohis. p̊.
Deus caritas eſt. Et ideo pꝫ: ꝙ faciens opus
minoris laboris ex maiori caritate ⁊ feruentio
ri deuotione plus meretur de premio ſubſtan
tiali: q̄ꝫ faciens opus maioris difficultatis ex
minori caritate. vnde Gregori. Multi tarde
incipiunt: ⁊ tamen eos ſepe q ipſos añceſſerūt
antecedunt. Nam dominus in ſuo ſacrificio
non penſat quantum: ſed ex quanto ꝓferatur.
Vnde licet illi qui primo venerant videntur
recedi p̄us: ſꝫ aliqñ aliomodo fit. Iō dic̄. In/
cipiēs a nouiſſimis. Ratio: qꝛ qñq̄ꝫ ↄtingit q
nouiſſime intrant religionē: dolent ſe tarde ve
niſſe: ſatagunt recompenſare damnuz tempo
ris amiſſi: ⁊ feruentiores inueniuntur in ope
ribus iuſtitie ⁊ penitentie: ↄſiderātes tpis bre
uitatē. Et ſic quandoq̄ꝫ meritis equātur ⁊ etiā
precellunt eos qui preuenerūt: ⁊ ſic nouiſſimi
ſunt primi ⁊ ecōtra. Nō tñ ꝓpter h̄ in hac ſpe
dꝫ quis pigritare qñ ſit p̄us: lꝫ aliqñ ſic ↄtigat
nō tñ ſemꝑ: vñ ſecuriꝰ eſt feſtiare q̄ꝫ differre.

¶ Quarta ꝯclusio eſt: ꝙ lꝫ plures in diuerſis ſtatibus: diuerſimode diuerſis tꝑibus: ad huius vinee culturam: ⁊ ad laboris remunerationem ſint vocati: oībus tamen vnus datur vl' debetur denarius. vnde dicit. Cuꝫ veniſſent ergo qui circa vndecimā horam venerant: acceperunt ſingulos denarios. i. vitam eternā: que ſm Aug. equalis erit oībus: nulli longior: nulli breuior: meritoꝝ tñ diuerſitatis fulgebunt. Alij magis: alij minus. Pria cor. 10. Stella differt a ſtella in claritate. Et xp̄s Joh. 16. Jn domo patris mei ⁊c. Hic aūt denarius vnus eſt in ſe. multiplex autem propter accipientiū differētiaꝫ. ¶ Et nota ꝙ oībus ē vnus denarius. ſ. retributio. Eadeꝫ oībus ꝑfectionis mēſura. Nā recta quedā ꝯſilia p̄cedūt recta deſideria ⁊ recta opa. Q̄d. n. ſine conſilio volumus vel agimus ad culturā vinee nō pertinet: q̄ꝫ diu. n. ſumus in via ⁊ in ſtadio currimus ⁊ in vinea laboramus. Plus ꝯſilio d̄ ꝑfectione attingimus: q̄ꝫ affectu poſſumus iprimere: ⁊ in ope explere. Quis. n. eſt qd̄ ſe debere vel decere cognoſcit: ꝑfecte amplectit̄ voluntatis ⁊ explet ope? Multa. n. cognoſcimus q̄ faciēda ſunt: ⁊ nō ea ſtatim volumus. Multa etiā volumus que non facimus ⁊ facere poſſumus. Tunc in patria qcq̄ꝫ vnuſqſq̄ꝫ debere vel docere cognoſcit: totū vult: totū implebit̄: nō erit plus in ꝯſilio q̄ꝫ in deſiderio: nec in deſiderio q̄ꝫ in operis exercitio Eadeꝫ ergo forma ꝑfectionis erit in ratiōe: que in voluntate: ⁊ hec eſt iucunditas perfecta dei: quia ex nulla parte inuenitur inequalitas: ⁊ implebitur illd̄ Apoc. 21. Longitudo altitudo eius. ſ. ciuitatiſ ꝑ quam aīa ſignatur equalia ſunt. ſ. cogitatio: voluntas: ⁊ opus.

Quartum principale.

Jrca 4m p̄ncipale: vbi ꝓponit̄ nobiſ
c p̄us ꝯductoꝝ murmuratio cuꝫ dicit.
Uenietes aūt p̄mi. vbi ſūt. 2. ꝯ^c^es.

¶ Prima ꝯclo eſt: ꝙ ſancti intra ſe d̄ magnitudine diuine clementie quodāmodo murmurant: hoc eſt admirantur: videntes ꝙ d̄s tam copioſe ⁊ ſupra merita electos ſuos remunerat: ⁊ citius ⁊ copioſius qñq̄ꝫ tarde venientes q̄ꝫ longo ſibi tp̄e ſuientes: dum. ſ. illi ſanctos ſuperant in caritatis magnitudine ⁊ feruore. Jtem iſta murmuratio pōt ſignare diuine patientie admiratione͂: dum ſancti vident puerſos in mundo iſto florere ⁊ in cunctis ꝓſperari: ⁊ ecōuerſo bonos ⁊ innocentes deprimi in omnibus ⁊ tribulari. vnde Abacuch p̄. Quare nō reſpicis ſuꝑ inique agētes ⁊ taces ꝯculcā te impio iuſtiorē ſe? Unde dicit. Uenietes āt primi. i. p̄mo vocati. Arbitrati ſunt ꝙ plus eſſent accepturi: ſꝫ fruſtra vt dictū eſt: qꝛ acceperunt ⁊ ipſi ſingl'os denarios iuxta conuentionem: ⁊ ideo murmurabant.

¶ Scd̄a ꝯclo eſt: ꝙ cauſa hui⁹ murmurationis fuit: qꝛ ineq̄liter merētibus ꝯſtituit eandeꝫ remunerationeꝫ. d. Hij nouiſſimi vna hora fe. ⁊c. ſ. in p̄mio. Qui portauim⁹ pondus diei ⁊ eſtus. Largitio. n. ſeu diſpēſatio in preſenti ⁊ gl'ie i futuro nō poteſt a nobis dijudicari: cur. ſ. vni pluſ: alteri minus largiat̄: ſꝫ eius ordiationi: qui pōderatoꝛ eſt ſpirituum: ⁊ cui omne corpꝫ: ⁊ voluntas loqtur: eſt penitus reliquēdum: ꝓpter h̄: qꝛ primam gratiam nullus mereri poteſt de ꝯdigno. Gloriā vero poſſum⁹ mereri ex ordinatiōe diuina: non tñ menſurat̄ ſm actum exteriorē qui ſoli deo quo ad ei⁹ valoreꝫ notus eſt: vnde pondus pōt ſignare legis mandatuꝫ: eſtus temptationū calores portamus. i. ſuccumbimus.

Quintum principale.

Jrca quintū principale: vbi ꝓponit̄
c nobis murmuratiōis iuſta rep̄hēſio
cū dr̄. At ille rñdēs. vbi ſt. 4. ꝯ^c^es.

¶ Prima ꝯclo eſt: ꝙ d̄s murmuratione͂ iniuſtaꝫ rep̄mit ꝑ ſuaꝫ equitatē: ⁊ ex eo ꝙ nō infert iniuriaꝫ. Unde d̄s nō agit iuſtius cuꝫ vno q̄ꝫ cum alio ſm Richar. in 4° ſuo. Sꝫ vna dei actio non pōt eſſe iuſtioꝛ alia: niſi aut ꝑ ꝯparationem ad voluntatē eius a qua egreditur: aut ꝑ ꝯparationē ad effectū ad quem terminatur.

¶ Primo° deus non agit iuſtius cuꝫ vno q̄ꝫ cum alio: qꝛ vna ⁊ eadē eſt eius volūtas a qua egreditur oīs eius actio circa creaturaꝫ. Nec ſom°. Naꝫ q̄ꝫuis cuꝫ alio agat maiorem effectum iuſtitie q̄ꝫ cū alio: tamē nō ſeqtur ꝙ actio eius circa vnū ſit iuſtioꝛ q̄ꝫ circa aliū. Juſtitia eniꝫ in q̄daꝫ equalitate ꝯſiſtit: ſiue ſm quātitatem: ſiue ſm ꝓportionē. Equalitas autē vtraq̄ꝫ tanta ē in paruis q̄ꝫta in magnis. Proportio enim quatuoꝛ ad duo eq̄lis eſt ꝓportio. viginti ad decē: vtraq̄ꝫ. n. eſt dupla: Deuſ. n. in agēdo: cū quolibet ſuat eq̄litateꝫ ꝓportionis i diuiſibili. Ad hoc aūt nos nō aſtringimur ꝓpter difficultateꝫ in nobis mediū attingendi: vt dicit ph̄us. 2. Eth. Et ideo q̄ꝫuis iuſti⁹ poſſumus agere cū vno q̄ꝫ cuꝫ alio: plus ad punctale mediū appropinquando: non ſic poteſt

ꝺici ꝺe ꝺeo. vnde ꝺicit. Amice nõ facio tibi in
iuriam: ex eo ꝙ facit iuſtitiam. Nonne ex ꝺe/
nario ⁊c. Et ſm̃ Ihero. Ex ꝯformitate imagi
nis: ⁊ reformatione. Dicit autem vitij: qꝛ vna
equalis fuit ſingulis murmurãdi occaſio.

¶ Secunda ꝯcl'o eſt: ꝙ lꝫ per peccatum ſim⁹
filij ire: tamen ꝺicimur amici eius ꝓpter cari/
tatem: quam hꝫ ad nos: lꝫ eum offenderimus
multiplr̃ vt inimici. vnde vocat eum amicum
per fidei ſuſceptionem: ⁊ per actionem vel ca/
ritatis vnionem. Tolle qꝺ tuum eſt. q. ꝺ. ſi tu
ſeruares ꝺenarium ꝺecalogi: ego tibi redde/
rem ꝺenarium mercedis eterne. Tolle ḡ qꝺ
tuum eſt. i. penaꝫ eternaꝫ: quam meruiſti pro
pter p̃ceptoꝝ ꝯtemptum. Et vade. ſ. in ignẽ
eternum: vel ſi murmur ꝺe bono ſumitur. vn
de q murmurauit: nõ tamen in murmure pti
nax fuit. Tolle qꝺ tuuꝫ eſt. i. vitam eternam
quam promiſi. Et vade in gaudium ꝺomini
tui. Nec tibi ꝺiſpliceat: ſi abſqꝫ ꝺamno tuo ali
us tecum p̃mietur. Si vero murmuratio ſu/
mitur pro admirari: tunc ſic. Tolle ⁊c. i. ꝺeſi/
ne admirari: qꝛ bonitas mea eſt inhauſibilis
⁊ infinita.

¶ Tertia ꝯcl'o eſt: ꝙ omnia que nobis ex ꝺi/
uino arbitrio conferunt̃ ꝯtra talia nõ eſt mur/
murandum. Cuius ratio eſt: qꝛ voluntas ꝺei
eſt cauſa oĩum que ſunt. Si. n. haberet ꝺei vo
luntas cãm: erit aliquid: quod antecedat volũ/
tatem ꝺei: qꝺ nefas eſt credere. Qui igit̃ que
rit. quare fecit ꝺeus h̾ vel hoc: Reſpondetur
Quia ipſe voluit. Qui autem q̃rit. quare vo/
luit: maius aliquid querit: q̃ꝫ ſit ꝺei voluntas
Nihil autem aliqd maius inueniri põt. Com
peſcat ergo ſe humana temeritas: et illud qꝺ
non eſt: nõ q̃rat: ne illud qꝺ eſt non inueniat.
Hec Augu. vnde ſequitur. Volo autem ⁊c.
Huic. i. in p̃ma ferue̾nti. Sicut ⁊c.. ſ. innocẽ
tia torpenti. Et ne illicita credatur iſta volun/
tas: ſubdit. An non licet ⁊c. Quia. n. voluit:
ideo licitum eſt. Nihil enim poteſt velle: niſi
licitum ⁊ bonum.

¶ Quarta ꝯcl'o eſt: ꝙ inuidus q̃ꝫtum in ſe eſt
nititur impedire libertatem ꝺiuine bonitatis.
Nam oculis tuis ꝺeberet placere pulchritudi
nem bonitatis mee: ſicut oculis ſanis nãlr̃
grata eſt lux. Eccl'i. xj. Dulce lumen ⁊c. Sꝫ
oculi tui ſani non ſunt. Et ſicut dicit Augu.
Palato nõ ſano pena eſt panis: oculis infir/
mis odioſa lux. Tantum. n. monſtꝝ eſt inui/
dia: ꝙ oẽs ſenſus peruertit. Non põt bonum
audire ꝺe illo: cui inuidet. vnde. p̊. Re. 18.
Cum audiſſet Saul ꝺe ſtrẽnuitate Dauid:
ꝺoluit ⁊ ꝑuertit viſum. vnde ſeqt̃ ibi. Iaꝫ nõ
rectis ocl'is aſpiciebat ſaul ꝺauid. Silr̃ linguã
vñ ꝺe fratribuſ Ioſeph ꝺicit̃ geñ. 37. Qꝺ nõ
poterant ei qcq̃ꝫ pacifice loq. Sequit̃. An ocu
lus tuus neq̃ꝫ eſt. Oculus. ſ. rõnis: q̊ ꝑuerſe
iudicas: ⁊ meã bonitatem arguendũ putas.
Quia ego bonus ſum: ex nã. ſ. bonitatis mee
ꝺona gratie ⁊ glorie coicans. Chryſo. De ꝺa
to eius nemo iuſte murmurat: q ampli⁹ ꝺat q̃ꝫ
hõ ꝺeſiderat.

Sextũ p̃ncipale.

Extum p̃ncipale eſt ꝺe ꝺictoꝝ ad ꝓ
s poſitum applicatiõe: cum ꝺicit̃. Sic
erunt ⁊c. vbi ſunt ꝺue ꝯcluſiones.

¶ Prima ꝯcl'o eſt: ꝙ ſaluator. ꝺ. Sic erũt no
uiſſimi p̃mi ⁊c. Oſtendens ꝙ vndecima ho/
ra venientes. ſ. illi qui in vltima ſenectute con
uertuntur: fierent auidiores: ne ſe exiſtimarẽt
minus habituroſ. vñ ꝺicit. Sic. n. nouiſſimi ꝺũ
modo plus ferueant amore: erunt primi. i. in
p̃mij retributõe. ¶ Ratio eſt. Multi. n. p̃us
ferue̾ntes: poſtea torpent. Et e ꝯ°. Multi p̃us
frigidi: poſtea inardeſcũt. Faciamus igit̃ ſm̃
ꝯſilium Senece. qꝺ in timere fieri ꝯſueuit: vt
qui tardius exiuerãt: moram velocitate cõpen
ſent: vt patuit in Magdalena: q̃ tarde incepit
⁊ multos alios caritatis feruore anteceſſit. vl'
ſic. Nouiſſimi in ꝓpria reputatione. Erunt
p̃mi. i. digniores in ꝺiuina acceptatiõe. Et iõ
ꝺicit Chryſo. Erunt p̃mi ⁊c. Eos occulte in/
ſinuat: qui a principio virtute claruerũt: ⁊ po/
ſtea v̾tutem ꝯtẽpſerunt: ⁊ ruſus eos q a ma/
litia reducti ſunt: ⁊ multos ſupercellebãt.

¶ Scꝺa ꝯ° eſt: ꝙ arcta eſt via que ꝺucit ad pe
nitentiam. ⁊ pauci gradiunt̃ per illã. Ideo vi
uamuſ: vt pauci a ſecularium nos tumultu ſepa
rando. vñ infert Anſel. ꝺi. Quapropt̃ qcũqꝫ
nõ ꝺum viuit vt pauci: aut vitã ſuã corrigẽdo
ſe colligat inter paucos: aut cuꝫ mltitudine ti/
meat reprobationẽ. vñ ꝺicit. Multi ſunt vo.
ad fidẽ ⁊ meritũ: pauci vero ele: ad caritateꝫ ⁊
btitudinis p̃miuꝫ. vnde Gre. ꝺ. Ad fidẽ. n.
plures veniunt. ⁊ ad celeſte regnum pauci ꝑ/
ducuntur. Pleriqꝫ ꝺeuꝫ vocibus ſequunt̃: ⁊
moribus fugiunt. ¶ Ex h̾ igit̃ ꝺuo penſare ꝺe
bemus. ¶ Primũ eſt vt ꝺe ſe nemo p̃ſumat
qꝛ ⁊ ſi iam ad fideꝫ vocatus eſt: vtꝝ ad regnũ
ſit eligendus: neſcit. ¶ Scꝺm vt vnuſquiſqꝫ
ꝓximum ſuum: quem iacere in vitijs ꝯſpicit:
ꝺeſpicẽ nõ audeat: qꝛ ꝺiuine mĩe ꝺiuitias ig̃rat.

¶ Dominica in .lx^a^. Sermo. 37. de euãg°.

Cum turba plurima ꝯuenirent ⁊ de ciuitatib⁹ ꝓparent ⁊c. Luc. 8. Secũdũ ꝙ dicit phs. 2° phi. Omnia agentia agũt ꝓpter finem. Sꝫ qꝛ beatitudo ē finis humane ſalutis. Saluatoꝛ volēſ nos beatificare: coagit ad ſalutē tanq̃ꝫ in finē et ideo in finem non ꝑ nos: ſed ab alio oꝛdinamur. Tum qꝛ tota natura coopat̃ ad dm̃: ſicut inſtrumentum ad agens principale: tũ qꝛ particulares cauſe mouent̃ a cauſa vniuerſali. Sicut rectoꝛ ciuitatis qui intendit bonuꝫ commune: mouet ſuo imperio omnia ꝑticularia officia ciuitatis. Et ideo neceſſe eſt vt huiuſmodi natura ꝟtute principalis agentis quaſi inſtrumētum ꝓpter finem beatitudinis virtualr̃ cauſe vniuerſali coopetur que eſt voluntas diuina: que in bonum vniuerſale ſe extendit. vt innuit̃ i euãgelio ſub methapoꝛa ſemis. vnde Theo. Non ceſſat autē dei filius in noſtris animab⁹ ſeminare nõ ſolum cũ docet: ſed etiam cũ creat in noſtris animabus ſemina ſua cuꝫ dicit̃. Cũ turba multa ⁊c. vbi tria notant̃ aduertenda

Primũ principale.

Circa primũ principale: vbi ꝓponitur nobis ſatoris liberalitas cum dicit̃. Cũ turba plr̃ima. vbi ſũt ſex ꝯcl'ones.

¶ Prima concluſio eſt euidere qs dicat̃ ſatoꝛ et dicit̃ ſm quēdam ꝙ ſatoꝛ coiter dicit̃ ille: qui intendens fructuuꝫ ꝯſecutionē: originē generis illoꝝ fructuuꝫ habilitat ⁊ diſponit: ſiue ſeminãdo ſiue plantãdo tempoꝛe opportuno: vt ſic creſcendo ſm genus ſuũ ꝓferat ſibi fructũ.

¶ Secũda concluſio eſt ꝙ multi ſunt ſeminatoꝛes ſpiritualium: que heu quaſi omnia ꝑierunt. vnde conqueritur Ber. dicens. O genus adam q̃ꝫ multi ſeminauerunt in te: ⁊ tamē ꝓcioſuꝫ ſemē q̃ꝫ male perit. Seminauit in terra noſtra pr̃ de coꝛde ſuo filiuꝫ: filius veritatē: ſpiritus ſanctus caritatem. Angeli prudentiaꝫ Apoſtoli ſubſtantiaꝫ. Marytres foꝛtitudineꝫ Confeſſoꝛes iuſtitiam. Uirgines caſtitatē. et quilibet iuſtus meritoriam actionem.

¶ Tertia concluſio eſt ꝙ licet diuerſi diuerſimode diuerſa ſeminauerunt: tamē ꝓprie ⁊ ꝑncipaliter hunc ſatoꝛeꝫ intelligimus ſaluatoꝛem qḋ oſtēdit Euſcebius. d. Exiuerunt autem a patria celeſti: ⁊ ad homines deſcenderunt non tñ vt ſererēt. Neqꝫ. n. erãt ſatoꝛes: ſed adminiſtratoꝛes ſpũs in myſteriuꝫ miſſi. Moyſes ēt ⁊ ꝓphe poſt eum nõ ſciauuerunt hoib⁹ myſteria regni celoꝝ: ſed retrahēdo inſipiētes ab erroꝛe neqtie: ⁊ ydoloꝝ cl'tu. Solus aũt oĩuꝫ ſatoꝛ ꝟbum dei exiuit euãgelizaturus noua ſemina. ſ. myſteria regni celoꝝ. Et iõ dicit etiã Beda. Satoꝛem iſtum nullũ melius q̃ꝫ filiuꝫ dei itelligere poſſumus: q de ſinu patris: qua creature nõ erat acceſſus: egrediēs ad h̃ venit in mundũ: vt teſtimonium ꝑhiberet ꝟitati.

¶ Quarta ꝯ° eſt: ꝙ iſte ſatoꝛ celicus ad recipiendum efficaciter h̃ ſemen diuinum: coꝛ humile ⁊ diſcretũ habilitat ⁊ diſponit: iſirmitates morales admonēdo: ⁊ ſpũalem ꝑfectũ ꝓmonēdo Nam ſm Ambꝛ. fragilitas humana firmuꝫ neqt in tanto ſecl'i lubꝛico tenere veſtimentum ⁊ aduerſus erroꝛē remedia: cui bonus medicus demõſtrauit. Spem venie iudex miſericoꝛs nõ negauit. Qḋ notat̃ cum dicit̃. Cũ turba plr̃ima. ſ. in mũdi ſollicitudinibuſ diſꝑſa cõueniret. ſ. i vno ꝓpoſito deo adherēdi. Et de ciuitatibus: nõ de villulis rurēſibus: innuēs ꝙ nõ ſolum ſimplices: ſꝫ ꝑiti ⁊ magnates xp̃ꝫ qñꝫ ſequebant̃. vnde dicit̃. Pꝛopabat ad iħꝫ vt ſꝫ exigentiã cuiuſꝫ oibus ſua beneficia cõicaret: donãdo: alendo: ſanãdo. vnde ſm Ambꝛo. Dñs ꝯtulit mľtis varia gnã ſanitatũ: nec tꝑe: nē loco cepit a ſtudio ſanãdi turbã cohibē

¶ Quinta ꝯ° eſt: ꝙ lꝫ ꝑabola ſit reꝝ diſſimiliũ ſub aliq̃ ſiľitudine facta ꝯꝑatio: ⁊ qbuſdaꝫ eēnt obſcure ꝑꝑ eoꝝ malitiaꝫ: tñ dñs vſus eſt freq̃nter ꝑabolis ꝑꝑ ſex motiua. ¶ Primuꝫ qꝛ ſimplicibus dabãt clarioꝛē intellectum: ⁊ ſi non ꝑma auditõe: ſaltem iterata replicatõe ſeu ēt expoſitõe. vbi diſcipuli intellectũ h⁹ ꝑabole petierunt ſibi a xp̃o exponi. ¶ Scḋo vt indignis ſecreta fidei nõ pãderent̃. vñ Mat. 7. Nolite ſctũꝫ dare canibus. ¶ Tertio vt veſtigium diue ſapie in creaturis ſingľis diſcam⁹ ingrere: ſm illḋ Ro. p̊. Inuiſibilia dei ꝑ ea q̃ facta ſunt ⁊c. ¶ Quarto vt ex paucis ꝟbis pľes intellectus inuenirent̃. ¶ Quinto vt attentioꝛes faceret auditoꝛes. Cõſueuerunt. n. hoies in obſcuris: q̃i in qbuſdaꝫ raris ſe plus exercere: ⁊ manifeſta ꝯtēnere. ¶ Sexto vt a ſimplicib⁹ facilius ei⁹ doctrina retineret̃. Ex cognitis quippe manuducit̃ intellectus ad cognitionem alioꝛum. Et hoc eſt qḋ dixit. Per ſimilitudinem. i. in parabola.